FATIMAS BUDSKAPET

Illustrationer: Júlio Gil

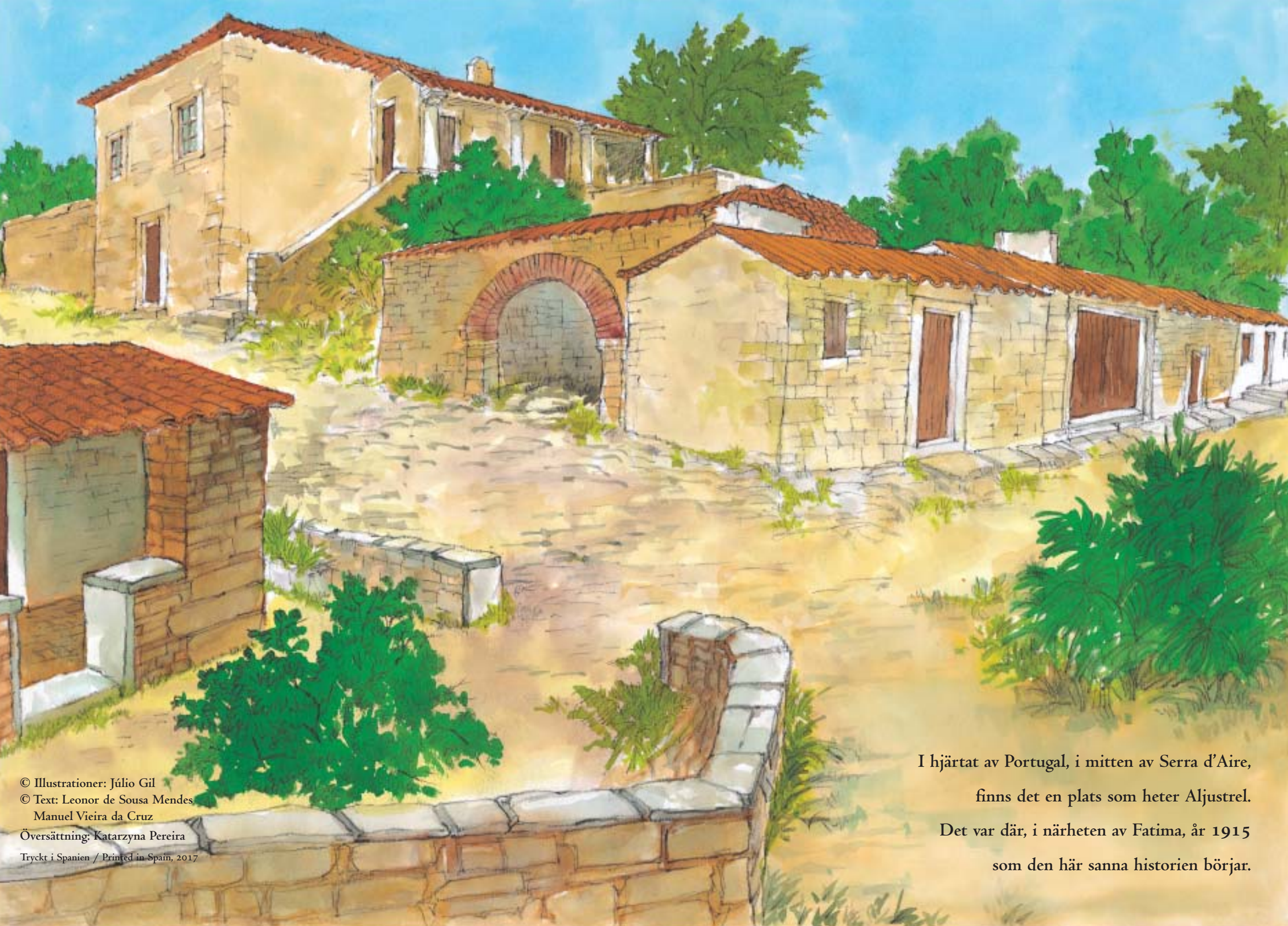

I hjärtat av Portugal, i mitten av Serra d'Aire,
finns det en plats som heter Aljustrel.
Det var där, i närheten av Fatima, år 1915
som den här sanna historien börjar.

© Illustrationer: Júlio Gil
© Text: Leonor de Sousa Mendes
Manuel Vieira da Cruz

Översättning: Katarzyna Pereira
Tryckt i Spanien / Printed in Spain, 2017

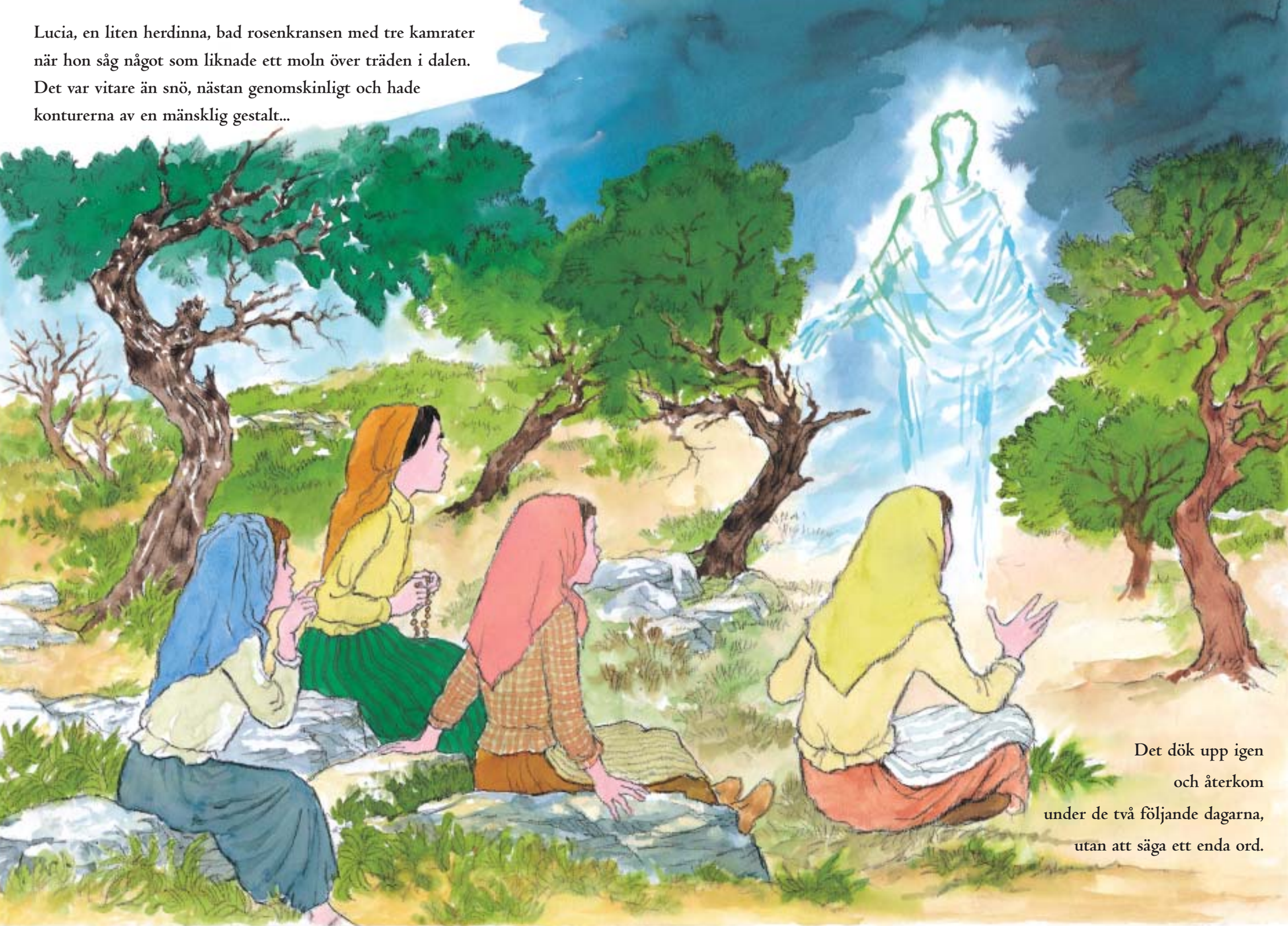

Lucia, en liten herdinna, bad rosenkransen med tre kamrater när hon såg något som liknade ett moln över träden i dalen. Det var vitare än snö, nästan genomskinligt och hade konturerna av en mänsklig gestalt...

Det dök upp igen och återkom under de två följande dagarna, utan att säga ett enda ord.

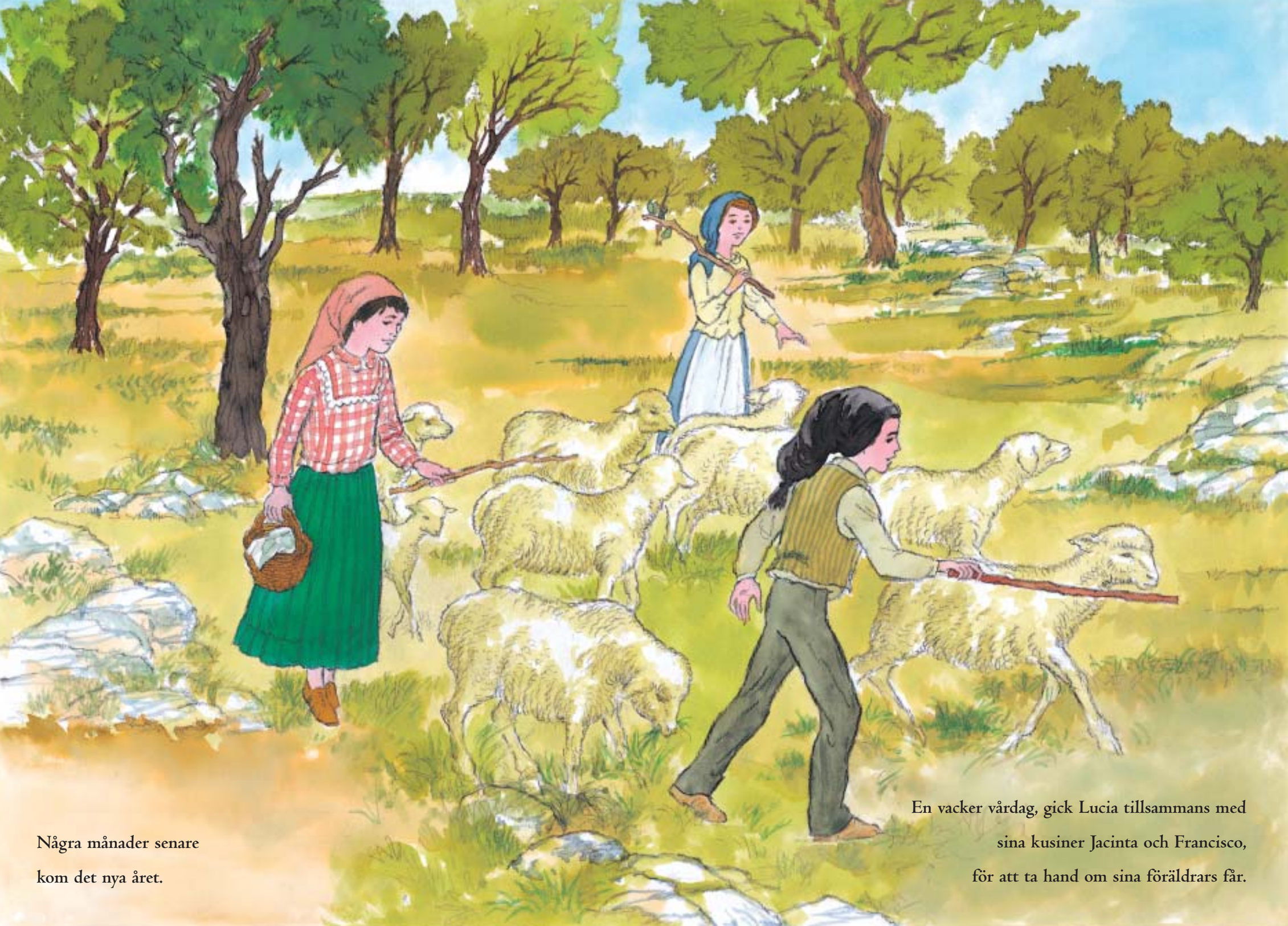

En vacker vårdag, gick Lucia tillsammans med
sina kusiner Jacinta och Francisco,
för att ta hand om sina föräldrars får.

Några månader senare
kom det nya året.

Under morgonen började det falla
ett duggregn och de tre barnen klättrade
ner för sluttningen av en stenig kulle
för att leta efter något skydd.

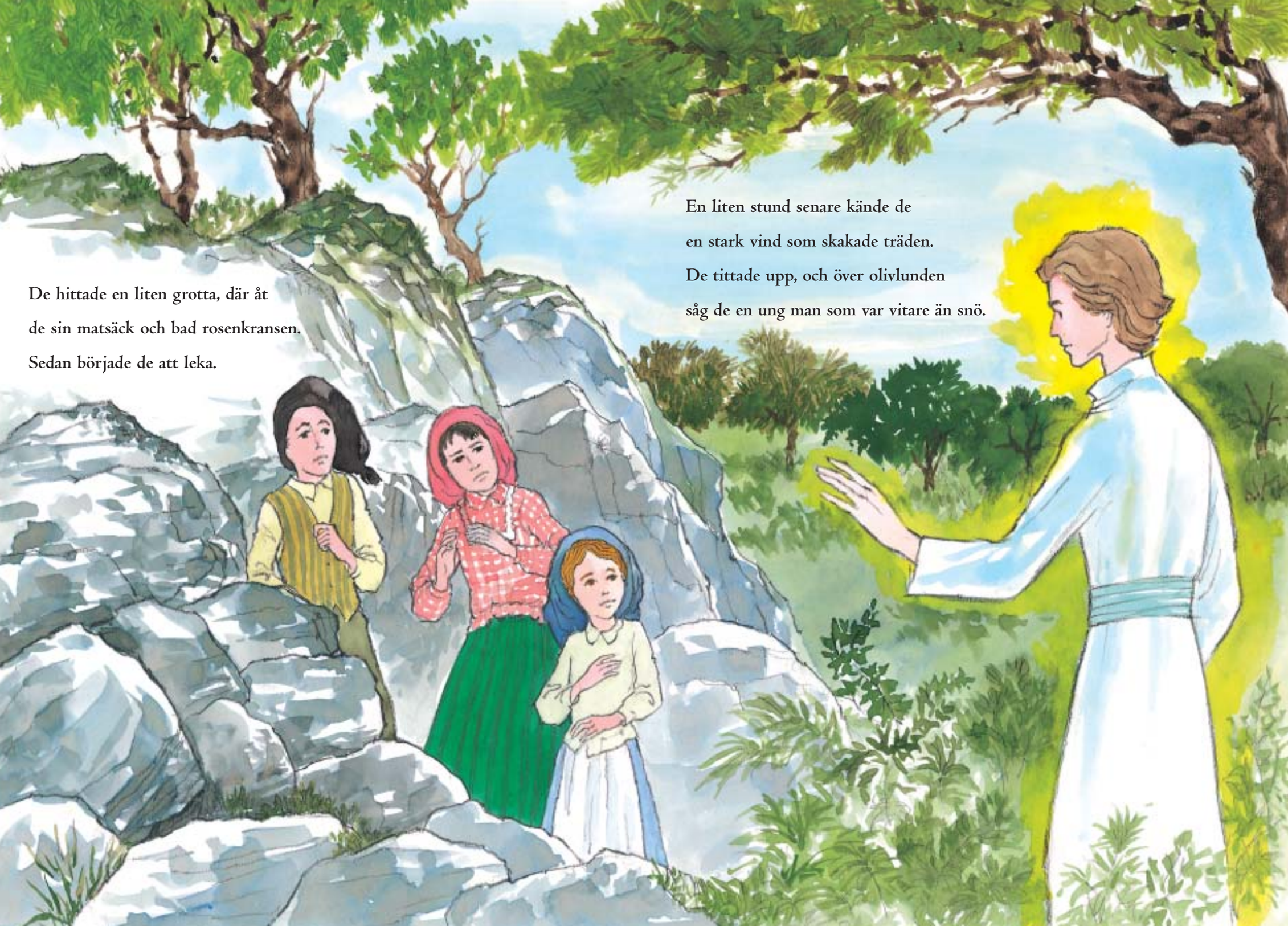

De hittade en liten grotta, där åt de sin matsäck och bad rosenkransen. Sedan började de att leka.

En liten stund senare kände de en stark vind som skakade träden. De tittade upp, och över olivlunden såg de en ung man som var vitare än snö.

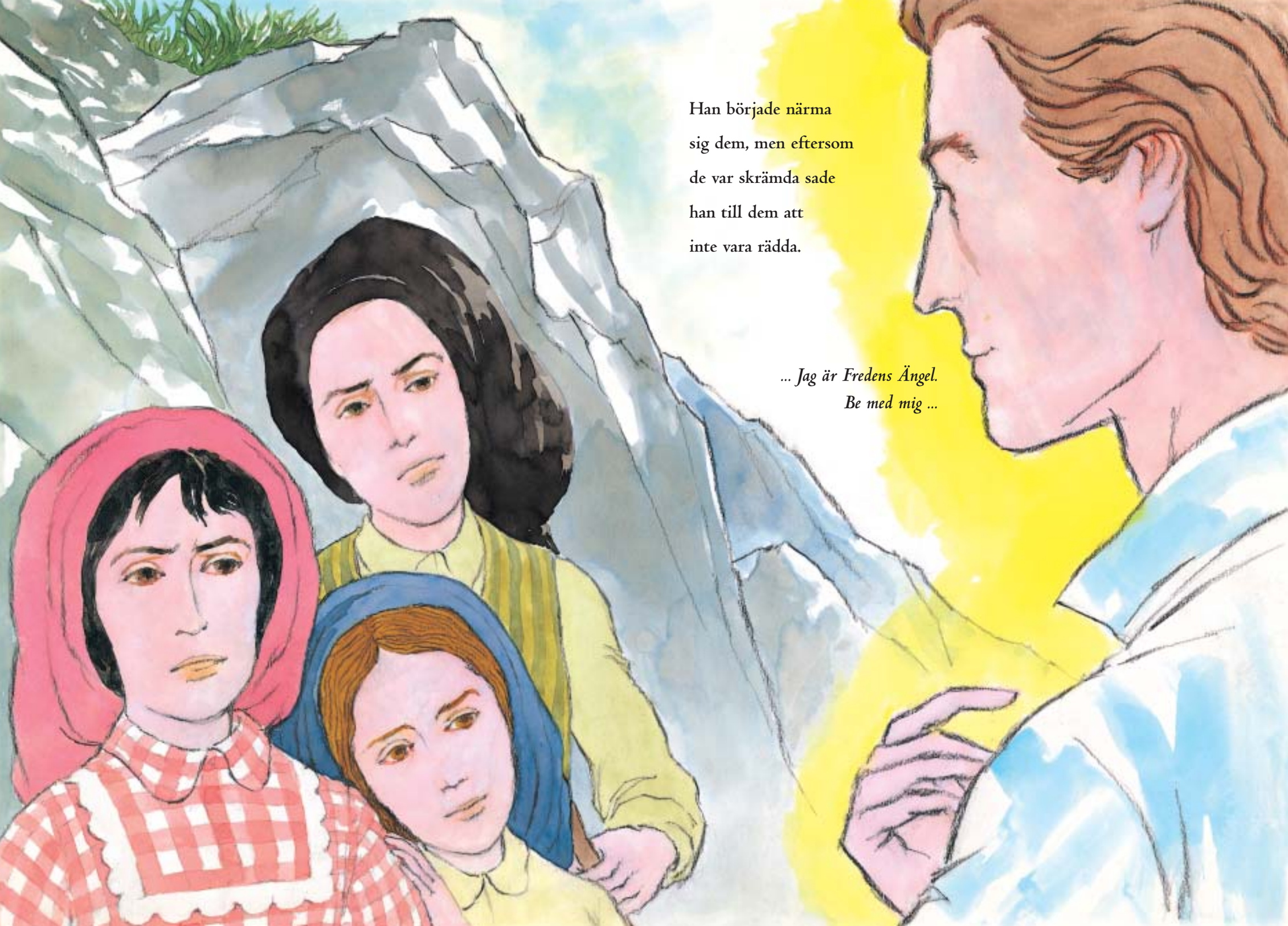

Han började närma
sig dem, men eftersom
de var skrämda sade
han till dem att
inte vara rädda.

... Jag är Fredens Ängel.
Be med mig ...

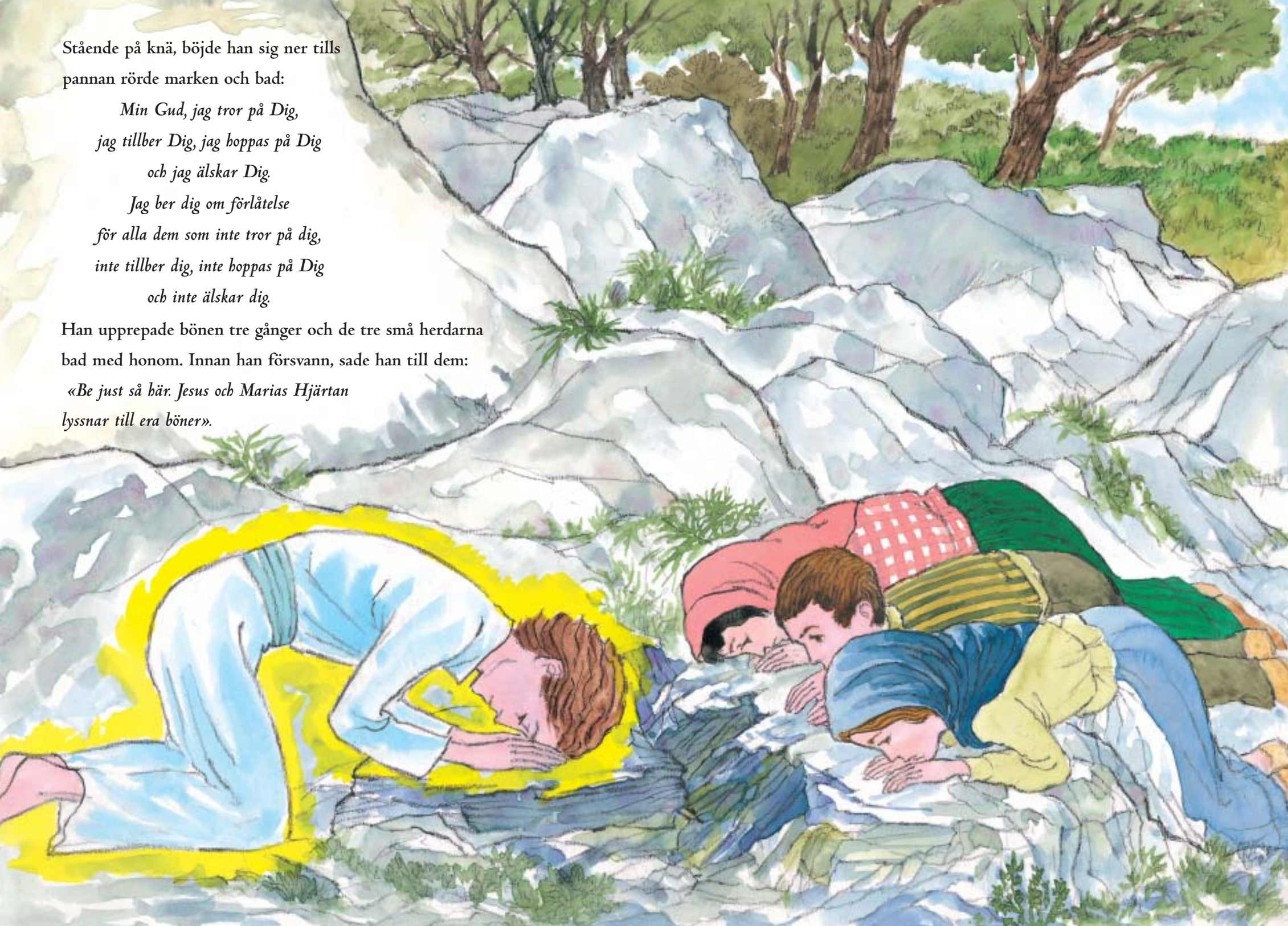

Stående på knä, böjde han sig ner tills pannan rörde marken och bad:

Min Gud, jag tror på Dig,
jag tillber Dig, jag hoppas på Dig
och jag älskar Dig.
Jag ber dig om förlåtelse
för alla dem som inte tror på dig,
inte tillber dig, inte hoppas på Dig
och inte älskar dig.

Han upprepade bönen tre gånger och de tre små herdarna bad med honom. Innan han försvann, sade han till dem: *«Be just så här. Jesus och Marias Hjärtan lyssnar till era böner».*

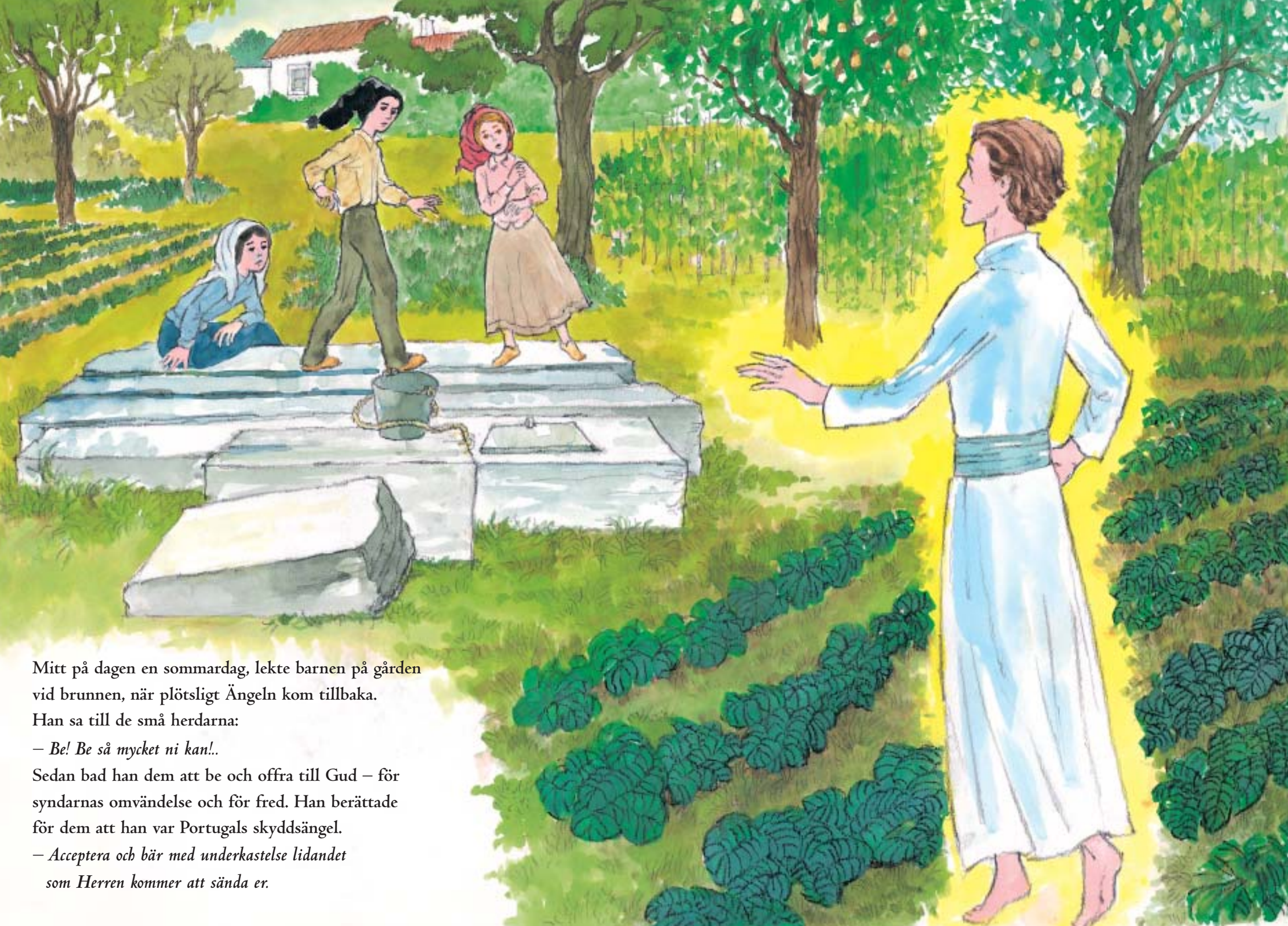

Mitt på dagen en sommardag, lekte barnen på gården vid brunnen, när plötsligt Ängeln kom tillbaka. Han sa till de små herdarna:

– *Be! Be så mycket ni kan!..*

Sedan bad han dem att be och offra till Gud – för syndarnas omvändelse och för fred. Han berättade för dem att han var Portugals skyddsängel.

– *Acceptera och bär med underkastelse lidandet som Herren kommer att sända er.*

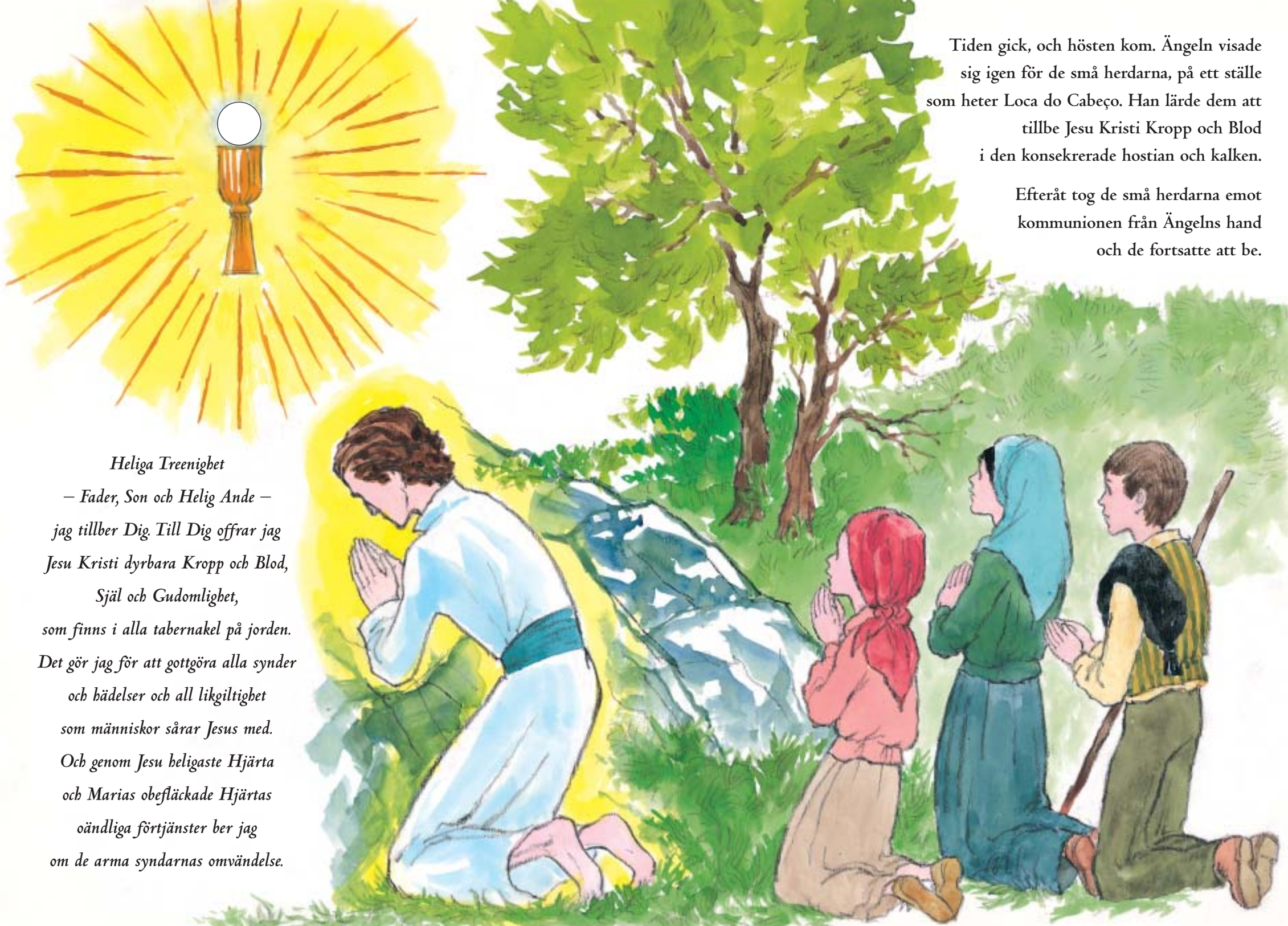

Tiden gick, och hösten kom. Ängeln visade sig igen för de små herdarna, på ett ställe som heter Loca do Cabeço. Han lärde dem att tillbe Jesu Kristi Kropp och Blod i den konsekrerade hostian och kalken.

Efteråt tog de små herdarna emot kommunionen från Ängelns hand och de fortsatte att be.

Heliga Treenighet
– Fader, Son och Helig Ande –
jag tillber Dig. Till Dig offrar jag
Jesu Kristi dyrbara Kropp och Blod,
Själ och Gudomlighet,
som finns i alla tabernakel på jorden.
Det gör jag för att gottgöra alla synder
och hädelser och all likgiltighet
som människor sårar Jesus med.
Och genom Jesu heligaste Hjärta
och Marias obefläckade Hjärtas
oändliga förtjänster ber jag
om de arma syndarnas omvändelse.

Den 13 maj 1917, tog de tre små herdarna sin flock till ett ställe som heter Cova da Iria. De höll på och lekte när de plötsligt såg vad som liknade ljuset av ett blixtnedslag.

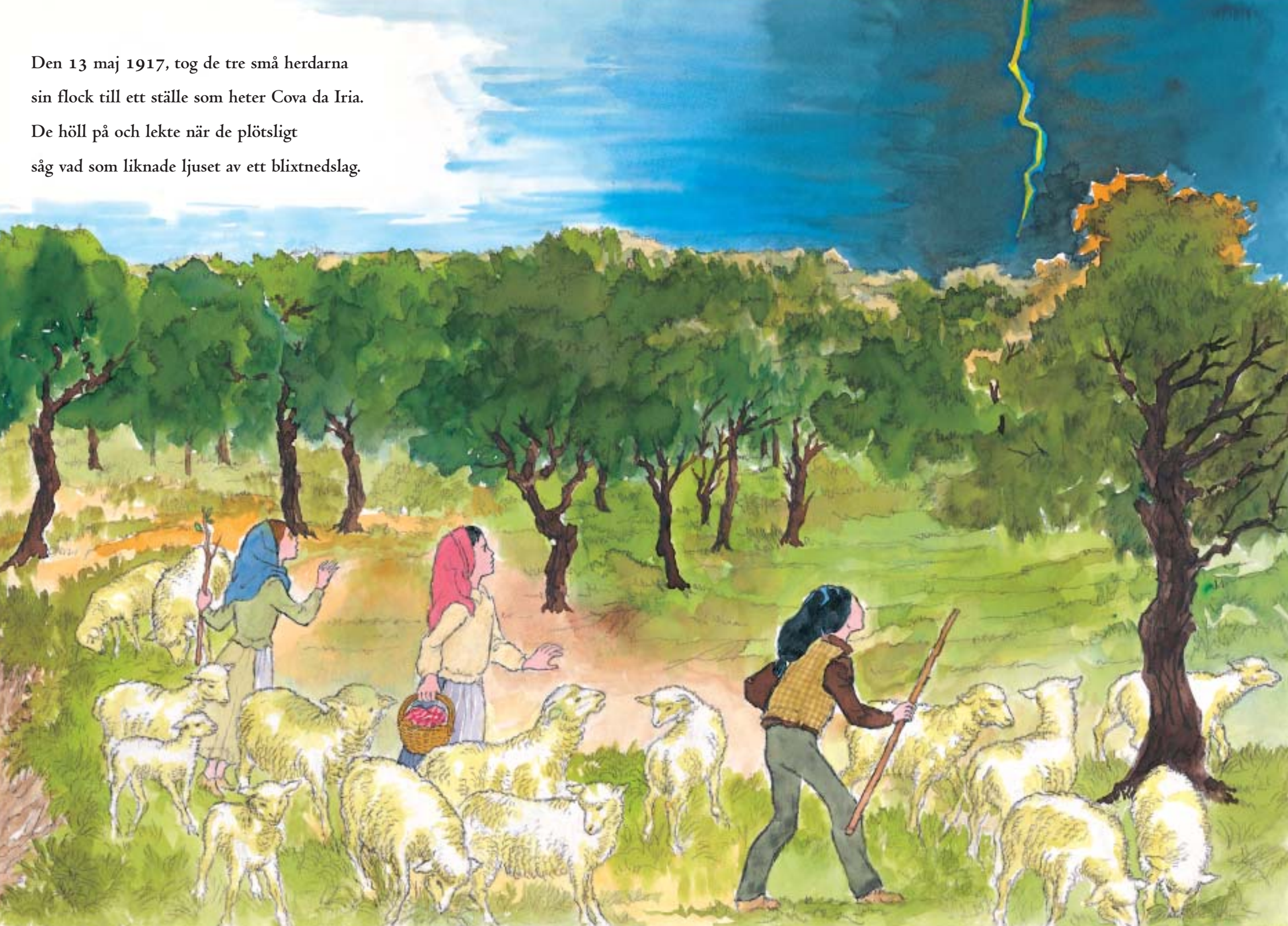

De hade precis gjort sig i ordning för att gå hem när de såg ljuset av ännu en blixt. Strax därefter såg de ovanför en ek en Dam klädd helt i vitt, ljusare än solen.

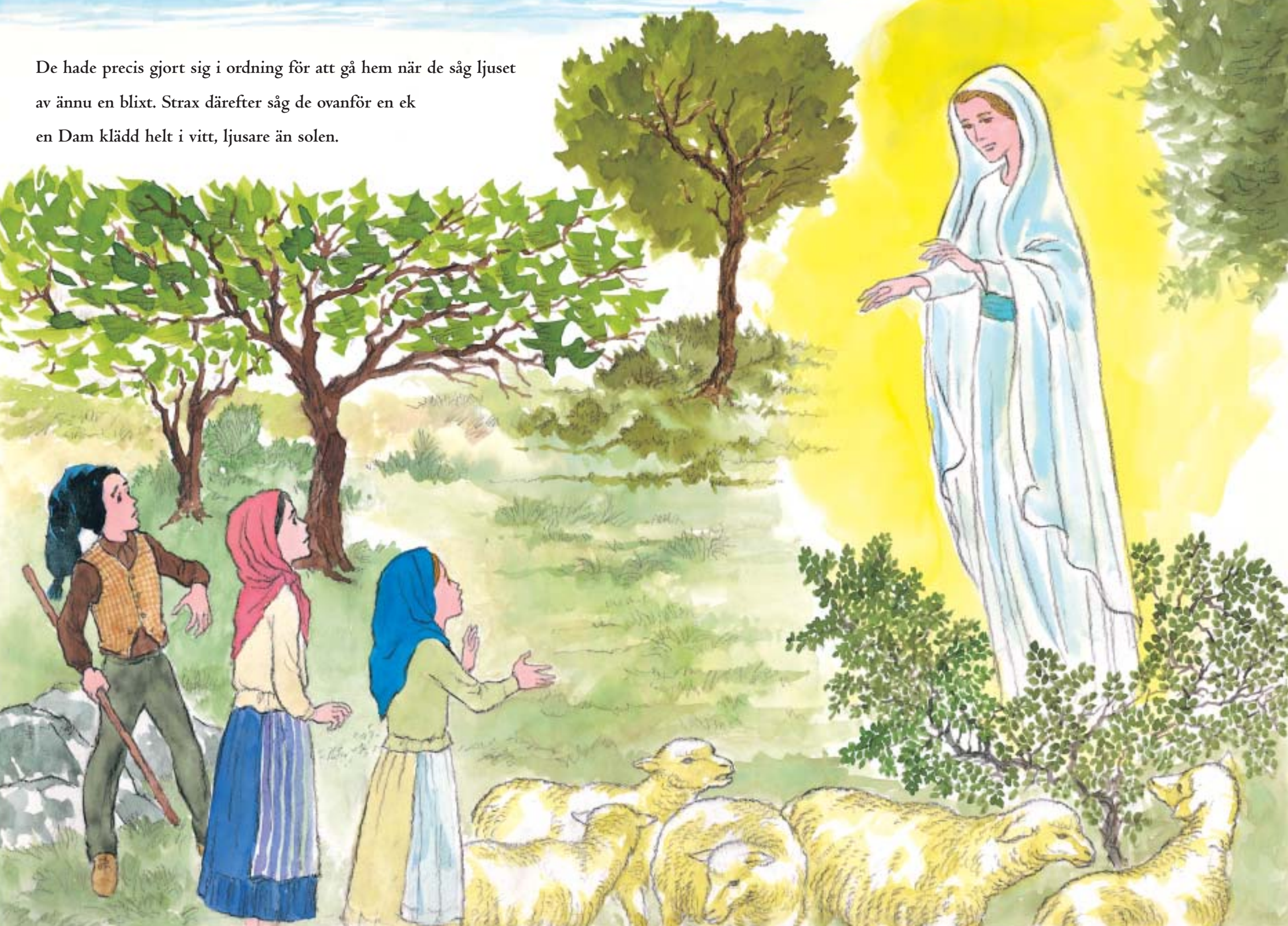

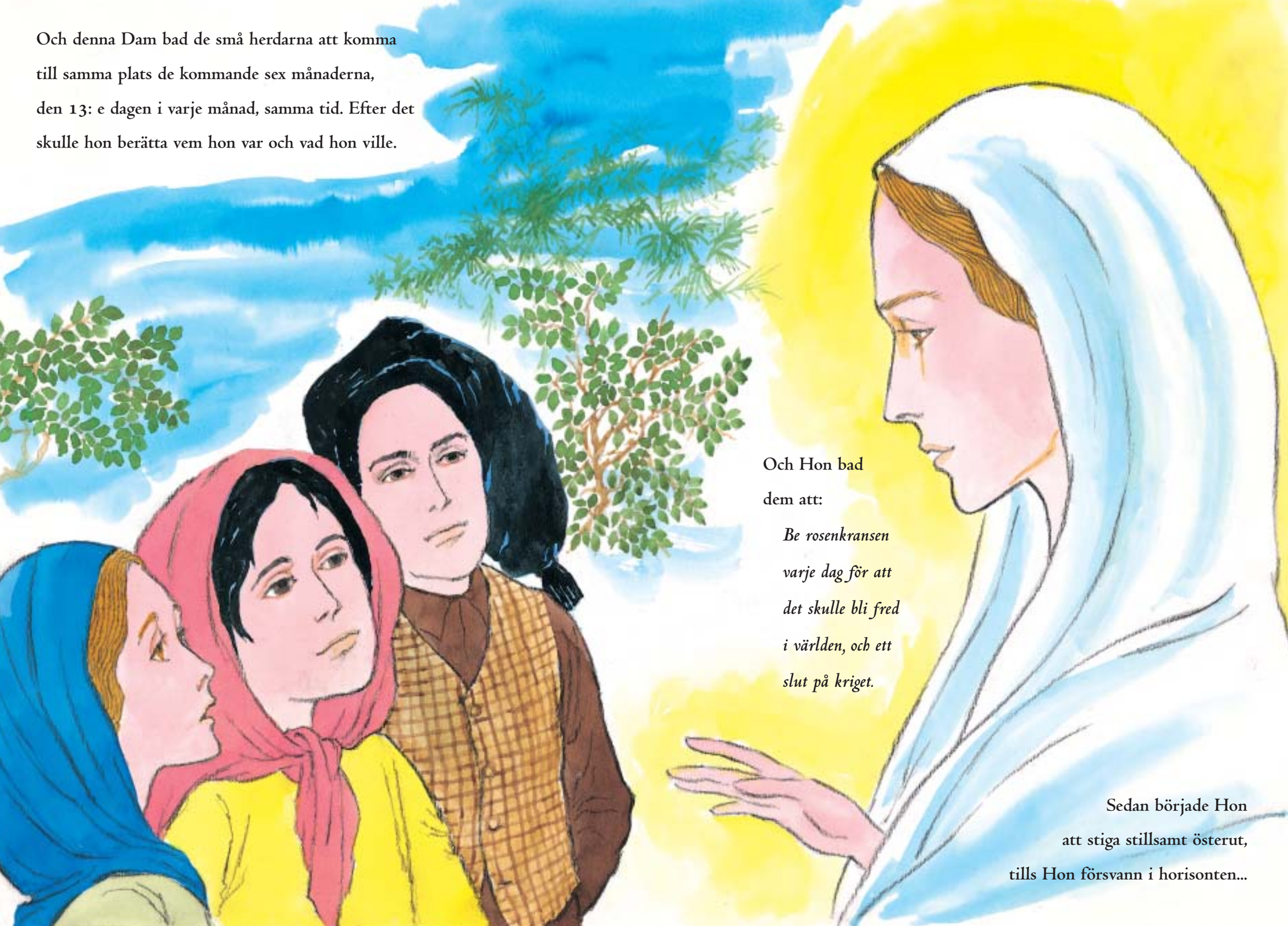

Och denna Dam bad de små herdarna att komma till samma plats de kommande sex månaderna, den 13: e dagen i varje månad, samma tid. Efter det skulle hon berätta vem hon var och vad hon ville.

Och Hon bad dem att:

Be rosenkransen varje dag för att det skulle bli fred i världen, och ett slut på kriget.

Sedan började Hon att stiga stillsamt österut, tills Hon försvann i horisonten...

Den 13 juni sade Kvinnan till de små herdarna:

– *Jesus vill etablera i världen andakten till mitt Obefläckade Hjärta. Jag lovar frälsning för dem som anammar detta.*

Samma dag började människor komma som hade hört talas om uppenbarelserna.

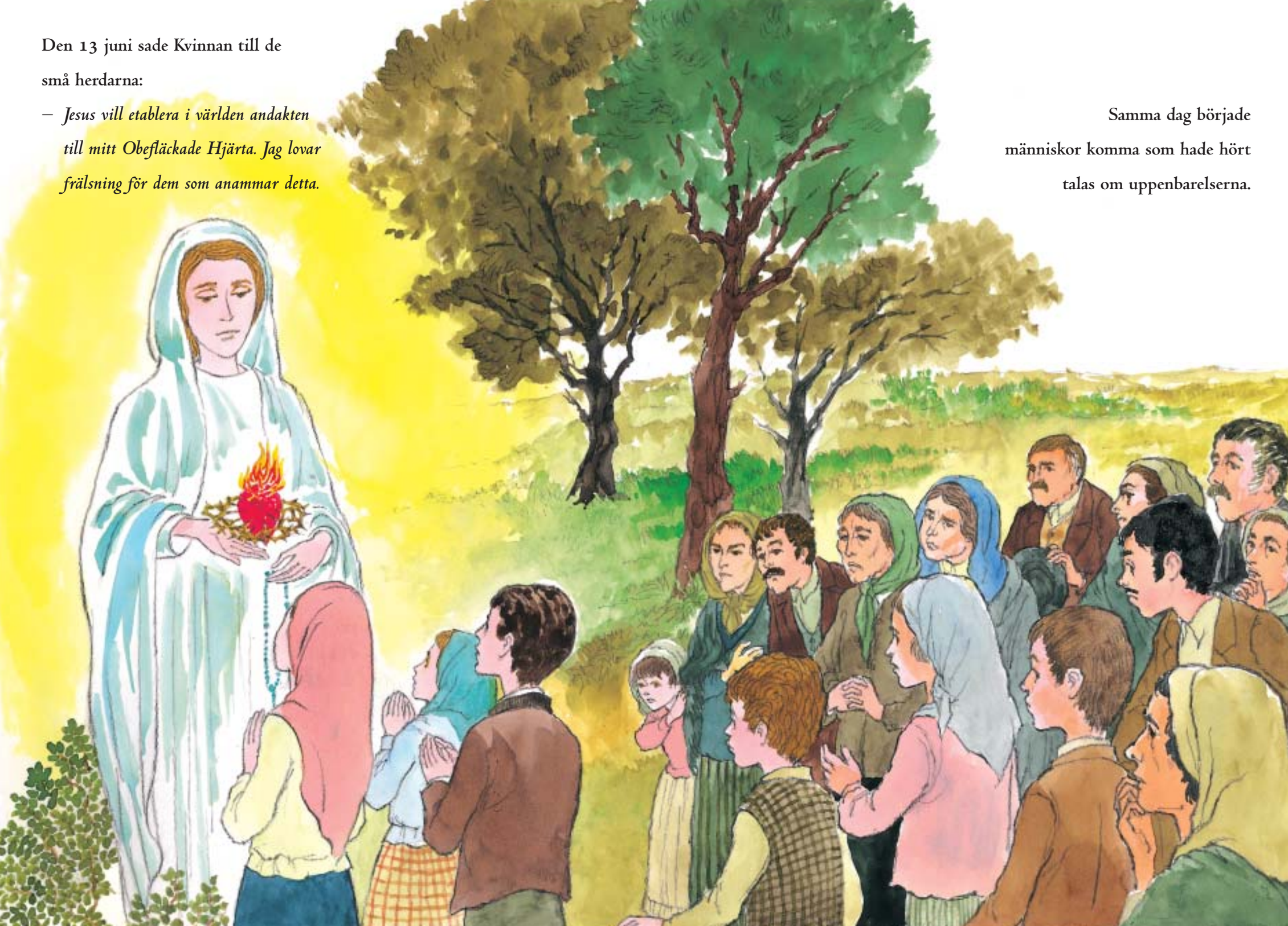

Den 13 juli dök Vår Fru upp igen.

– *I oktober kommer jag att säga vem jag är, vad jag vill,*
och jag kommer att utföra ett mirakel så att alla kan tro.

Hon bad dem att göra uppoffringar för syndare och att ofta säga, särskilt när de gör uppoffringar: *«O min Jesus det är av kärlek till Dig, för syndares omvändelse och som gottgörelse för de synder som begås mot Marie Obefläckade Hjärta.»*

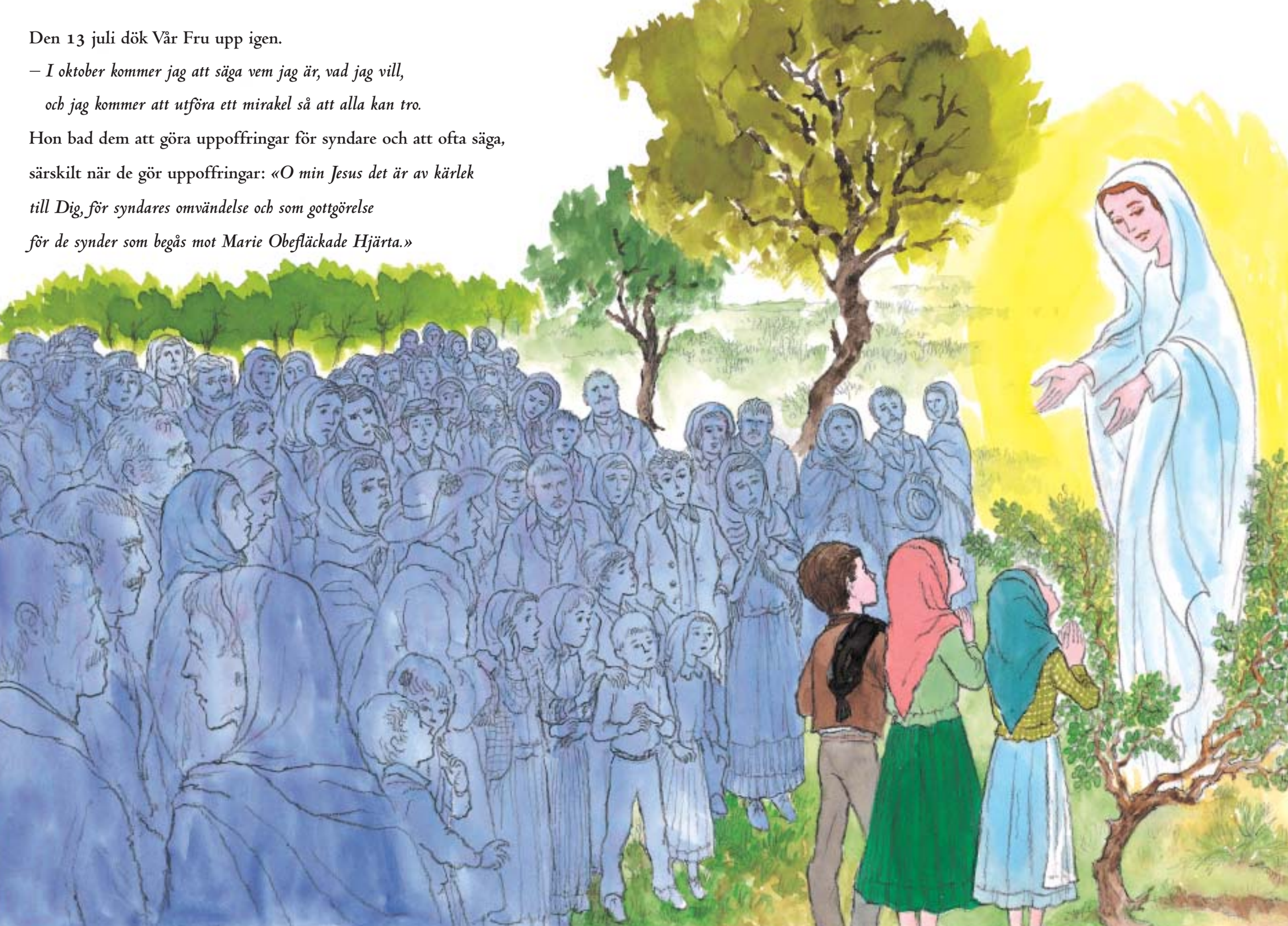

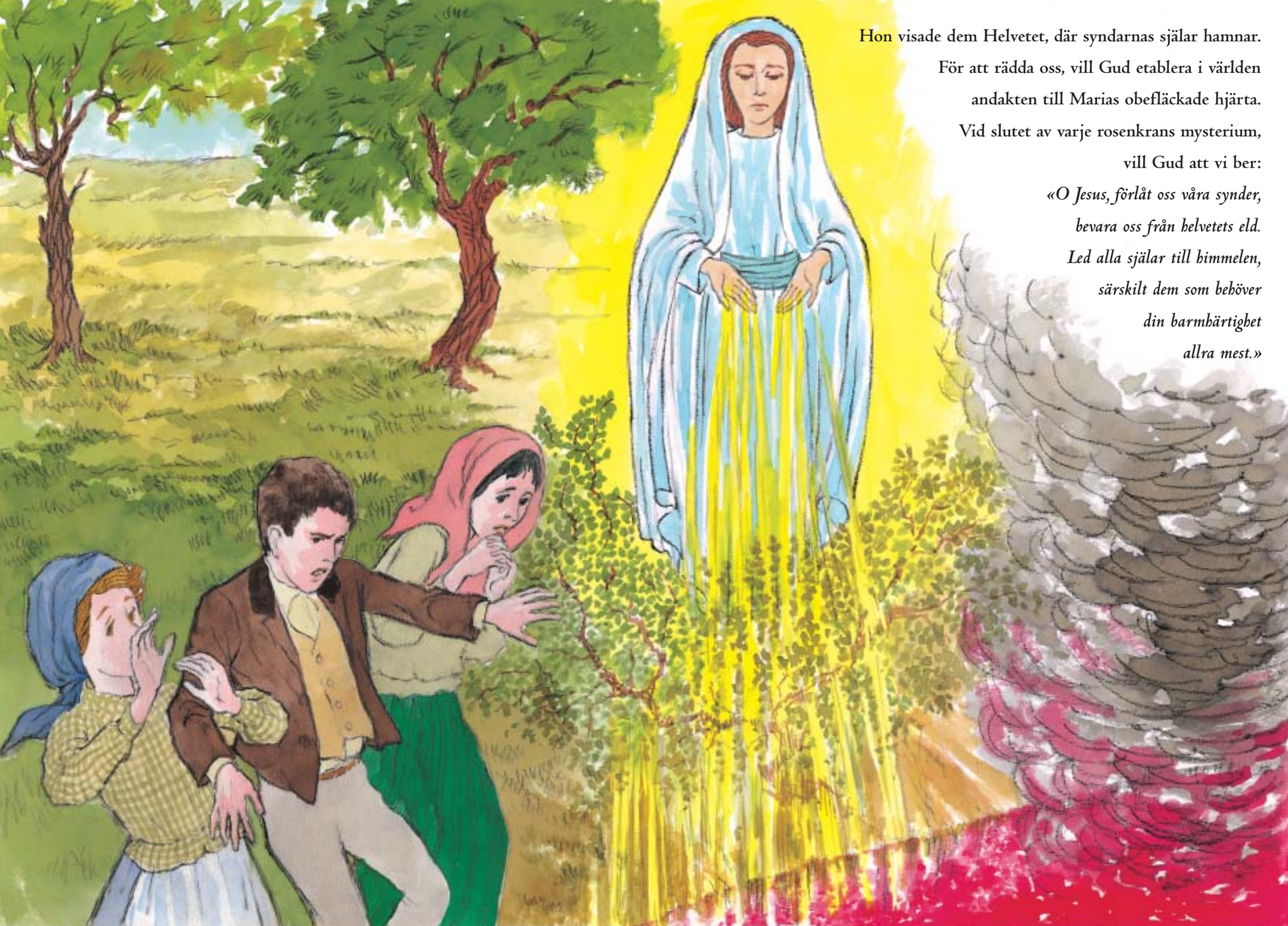

Hon visade dem Helvetet, där syndarnas själar hamnar.
För att rädda oss, vill Gud etablera i världen
andakten till Marias obefläckade hjärta.
Vid slutet av varje rosenkrans mysterium,
vill Gud att vi ber:
«O Jesus, förlåt oss våra synder,
bevara oss från helvetets eld.
Led alla själar till himmelen,
särskilt dem som behöver
din barmhärtighet
allra mest.»

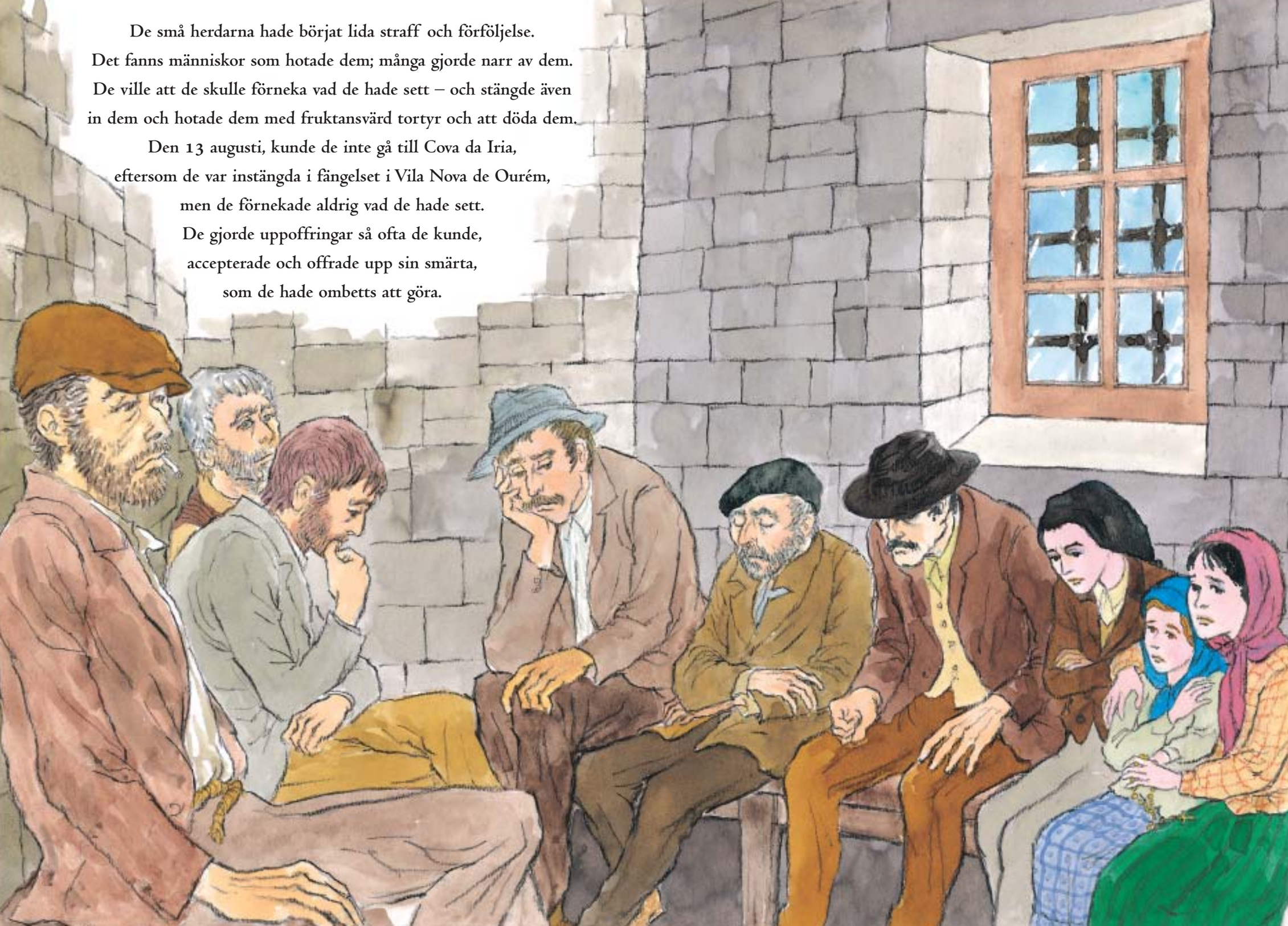

De små herdarna hade börjat lida straff och förföljelse.
Det fanns människor som hotade dem; många gjorde narr av dem.
De ville att de skulle förneka vad de hade sett – och stängde även
in dem och hotade dem med fruktansvärd tortyr och att döda dem.
Den 13 augusti, kunde de inte gå till Cova da Iria,
eftersom de var instängda i fängelset i Vila Nova de Ourém,
men de förnekade aldrig vad de hade sett.
De gjorde uppoffringar så ofta de kunde,
accepterade och offrade upp sin smärta,
som de hade ombetts att göra.

Den 19 augusti, visade sig Vår Fru för dem nära deras hem, på ett ställe som heter Valinhos:

– Be, be mycket och gör uppoffringar för syndare; för många själar kommer till helvetet eftersom det inte finns någon som gör uppoffringar och ber för dem.

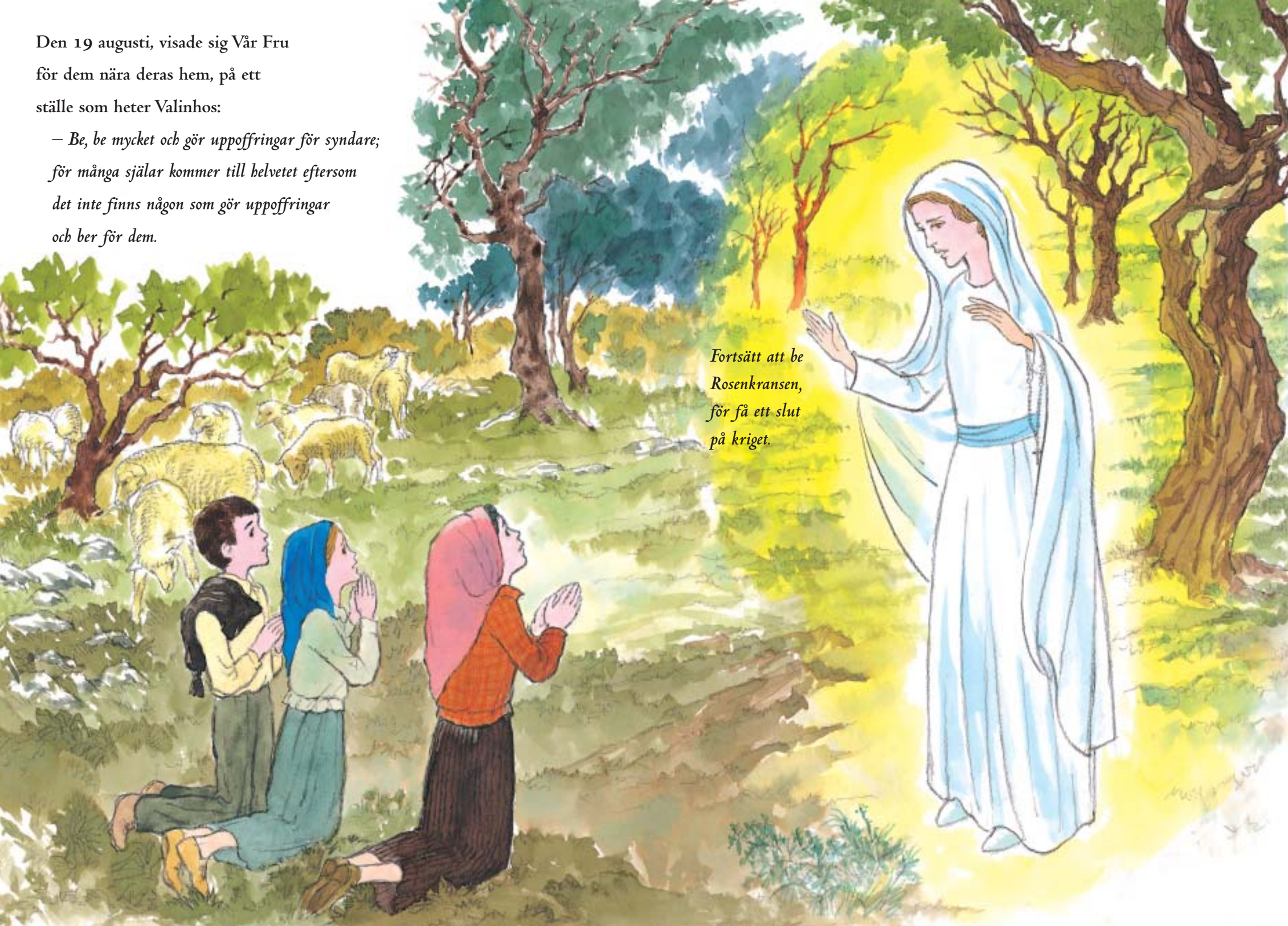

Fortsätt att be Rosenkransen, för få ett slut på kriget.

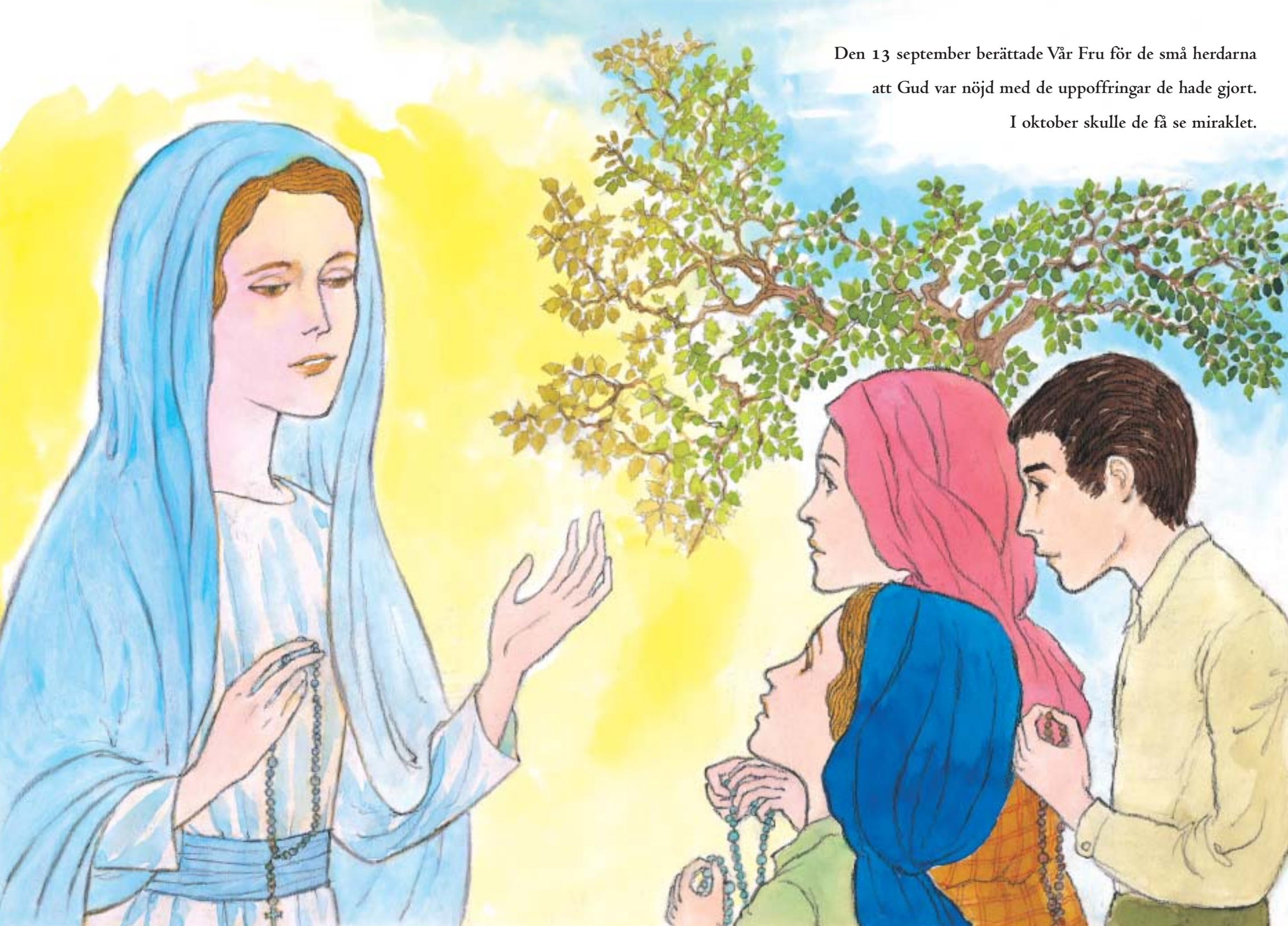

Den 13 september berättade Vår Fru för de små herdarna att Gud var nöjd med de uppoffringar de hade gjort. I oktober skulle de få se miraklet.

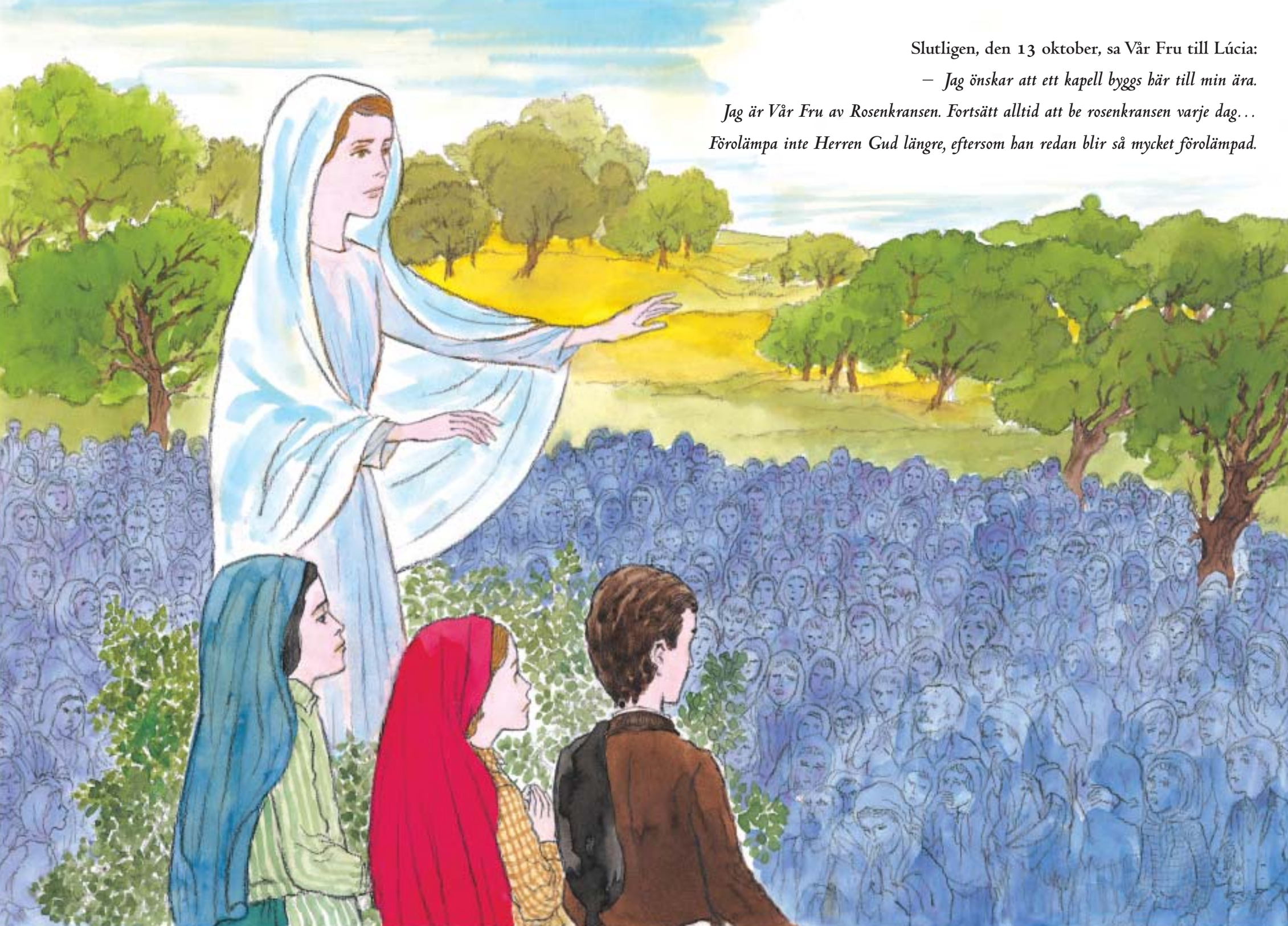

Slutligen, den 13 oktober, sa Vår Fru till Lúcia:

– *Jag önskar att ett kapell byggs här till min ära.*

Jag är Vår Fru av Rosenkransen. Fortsätt alltid att be rosenkransen varje dag…

Förolämpa inte Herren Gud längre, eftersom han redan blir så mycket förolämpad.

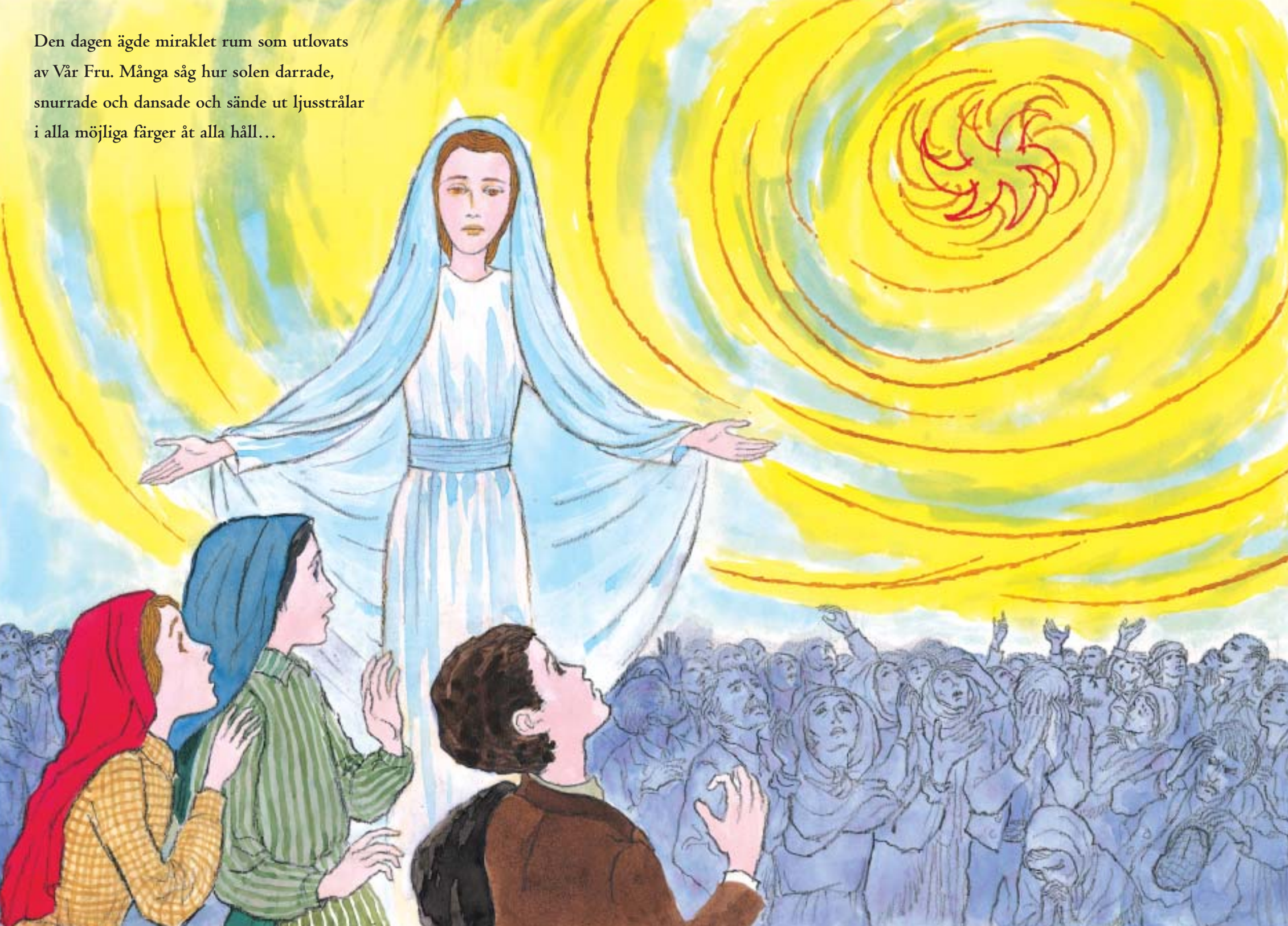

Den dagen ägde miraklet rum som utlovats av Vår Fru. Många såg hur solen darrade, snurrade och dansade och sände ut ljusstrålar i alla möjliga färger åt alla håll…

De tre små herdarna fortsatte att be Rosenkransen varje dag,
och gjorde vad Maria hade bett dem om.
De erkände Jesus Kristus i deras liv och välkomnade honom
i sina hjärtan. Och de levde varje ögonblick intensivt och fullt ut.

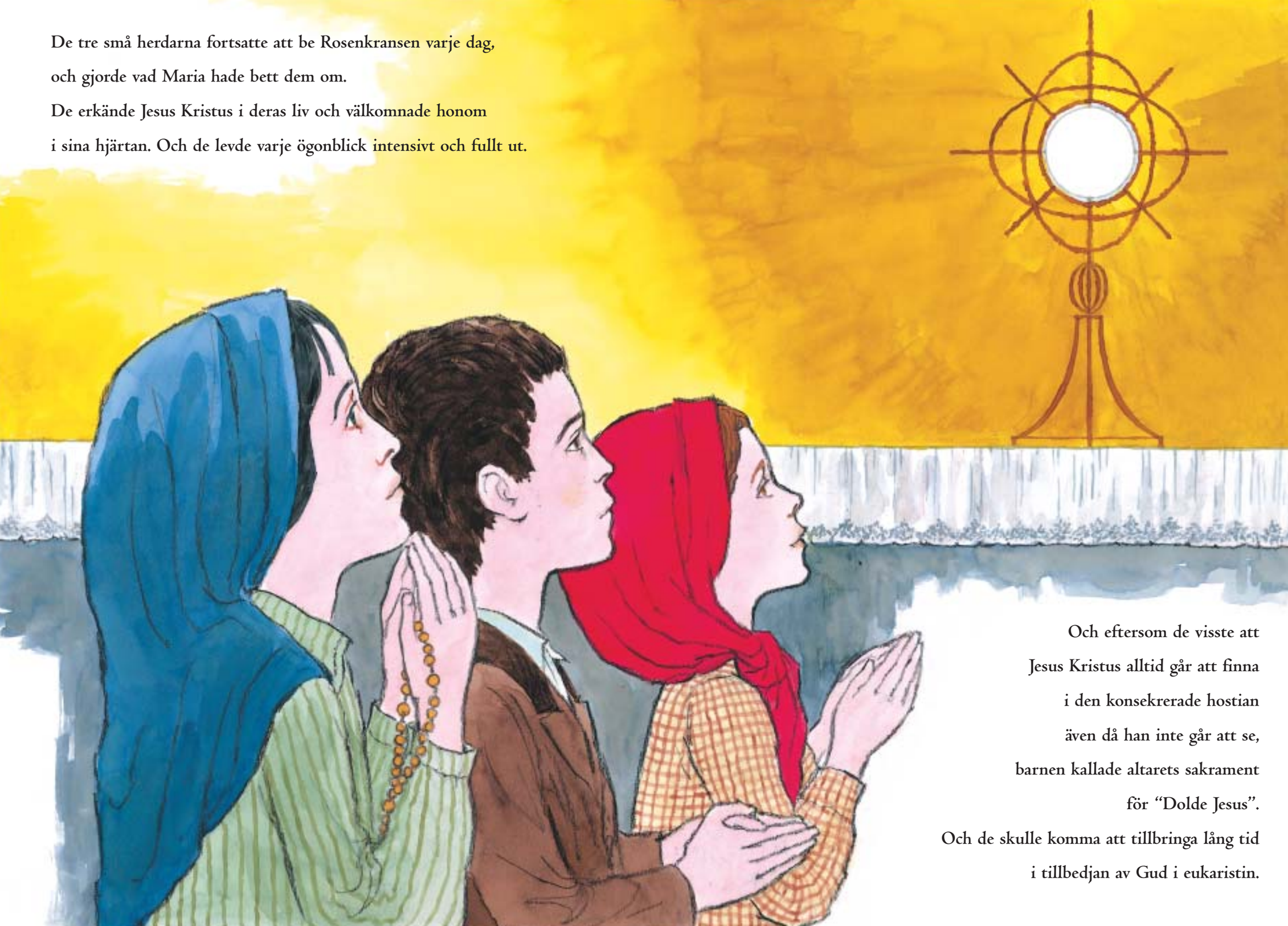

Och eftersom de visste att
Jesus Kristus alltid går att finna
i den konsekrerade hostian
även då han inte går att se,
barnen kallade altarets sakrament
för "Dolde Jesus".
Och de skulle komma att tillbringa lång tid
i tillbedjan av Gud i eukaristin.

Allt hände sig för nästan hundra år sedan i Portugal.
Först uppenbarade sig Fredens Ängel för de små Herdarna.
Han bad dem att be så mycket de kunde och lärde dem att tillbe Gud
med kärlek, tro och hopp.
Senare visade sig Maria, Jesu Moder.
Vår Fru bad dem att be Rosenkransen varje dag,
för syndarnas omvändelse och för fred i världen.

Fatimas budskapet är en uppmaning till bön
och botgöring, för en permanent omvändelse.
Det är också riktad för vår tid:
till alla och envar.

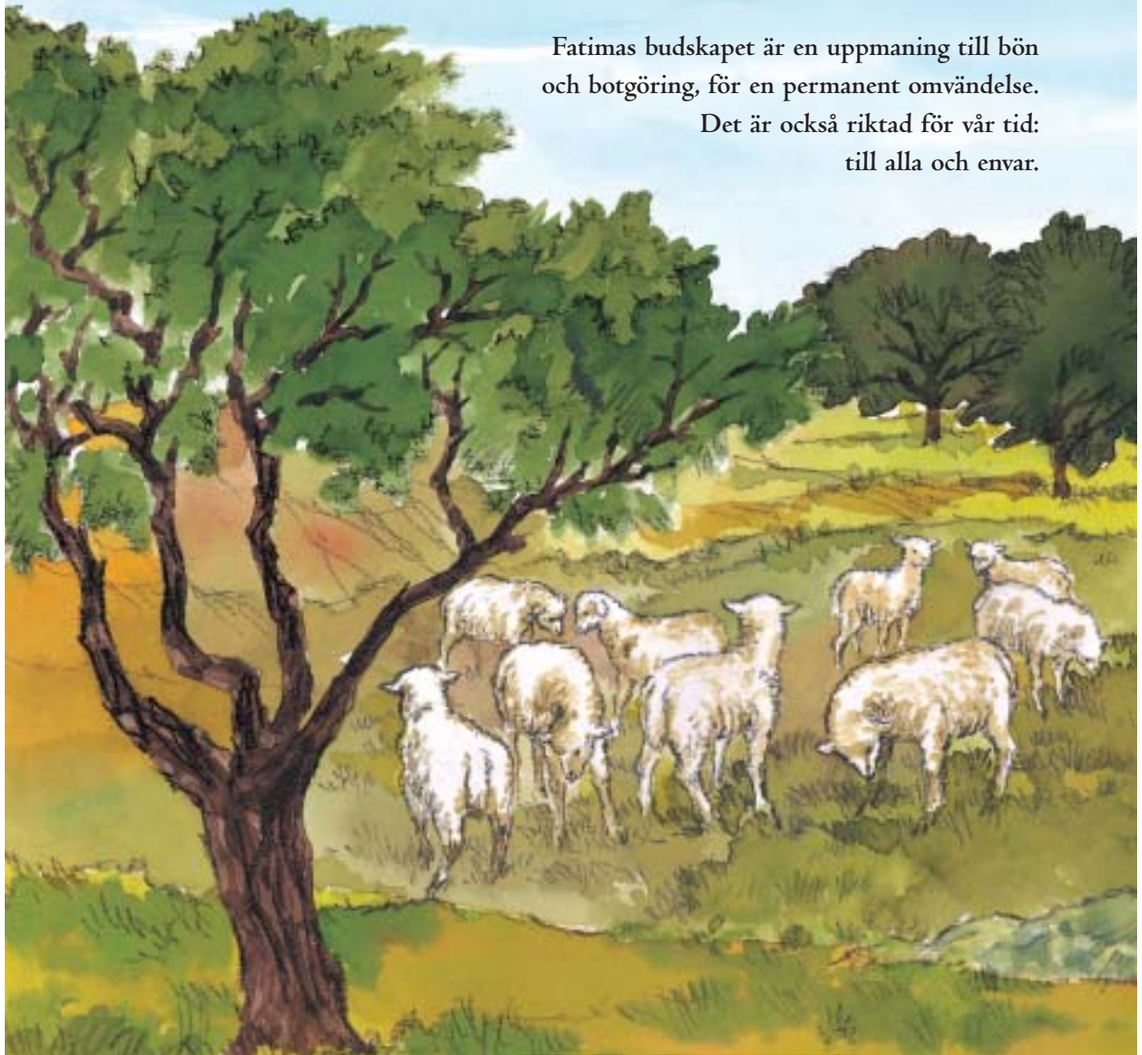

SUECO / SVENSKA

fffe familia fundación
Fundação AIS ACN PORTUGAL
FUNDAÇÃO PONTIFÍCIA